

Stanovisko Ministerstva financí
k pozměňovacím návrhům podaným Rozpočtovému výboru
k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti
daní
(sněmovní tisk č. 873)

A. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 01

- omezení výdajových paušálů a navrácení slev na dani (ČÁST PRVNÍ – změna zákona o daních z příjmů)

1. V části první čl. I se za bod 25 vkládají nové body, které znějí:

„XX. V § 7 odst. 7 písm. a) se částka „1 600 000 Kč“ nahrazuje částkou „800 000 Kč“.

XX. V § 7 odst. 7 písm. b) se částka „1 200 000 Kč“ nahrazuje částkou „600 000 Kč“.

XX. V § 7 odst. 7 písm. c) se částka „600 000 Kč“ nahrazuje částkou „300 000 Kč“.

XX. V § 7 odst. 7 písm. d) se částka „800 000 Kč“ nahrazuje částkou „400 000 Kč“.

Následující body se přečísľují.

2. V části první čl. I se za dosavadní bod 34 vkládá nový bod, který zní:

„XX. V § 9 odst. 4 větě první se částka „600 000 Kč“ nahrazuje částkou „300 000 Kč“.

Následující body se přečísľují.

3. V části první čl. I se za dosavadní bod 136 vkládá nový bod, který zní:

„XX. § 35ca se zrušuje.“

Následující body se přečísľují.

4. V části první se na konci článku II doplňuje nový bod, který zní:

„XX. Jsou-li pro zdaňovací období roku 2017 u poplatníka splněny podmínky pro použití § 35ca zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, toto ustanovení se nepoužije, pokud poplatník postupuje pro toto zdaňovací období podle § 7 odst. 7 a § 9 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

STANOVISKO MF k bodu A: SOUHLAS

Hlasování:

O pozměňovacích návrzích pod bodem A je nutné hlasovat dohromady, neboť tvoří nedílný celek.

B. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 02

- rozšíření institutu daně stanovené paušální částkou (ČÁST PRVNÍ – změna zákona o daních z příjmů)

1. V části první čl. I se za bod 27 vkládají nové body, které znějí:

„XX. V § 7a odst. 1 větě první se za slovo „kromě“ vkládají slova „příjmů podle § 6,“ za slovo „plynou“ se vkládá slovo „pouze“, slova „zaměstnanců nebo“ se zrušují, a text „5 000 000 Kč,“ se nahrazuje slovy „5 000 000 Kč a který“.

XX. V § 7a odst. 5 větě druhé se za slovo „částkou“ vkládají slova „v části vztahující se na zdaňovací období, za které bylo toto přiznání podáno,“.

XX. V § 7a odst. 7 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“.

Následující body se přečíslovají.

2. V části první čl. I se za dosavadní bod 149 vkládá nový bod, který zní:

„XX. V § 38a se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) poplatník, který má daň stanovenou paušální částkou.“.

Následující body se přečíslovají.

3. V části první se na konci článku II doplňuje nový bod, který zní:

„XX. Ustanovení § 7a zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období roku 2017. Žádost o stanovení daně paušální částkou na toto zdaňovací období poplatník podá nejpozději do 31. května 2017 a správce daně daň na toto zdaňovací období stanoví po projednání s poplatníkem nejpozději do 15. září 2017.“.

STANOVISKO MF k bodu B: SOUHLAS

Hlasování:

O pozměňovacích návrzích pod bodem B je nutné hlasovat dohromady, neboť tvoří nedílný celek.

C. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 03

- nové závazné posouzení (ČÁST PRVNÍ – změna zákona o daních z příjmů)

1. V části první čl. I se za bod 192 vkládá nový bod, který zní:

„XX. Za § 38nc se vkládá nový § 38nd, který včetně nadpisu zní:

Závazné posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny

(1) Správce daně vydá na žádost daňového nerezidenta rozhodnutí o závazném posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny.

(2) Předmětem závazného posouzení je určení, zda způsob určení základu daně nebo daňové ztráty daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny nevede k nižšímu základu daně či vyšší daňové ztrátě, než jaké by dosáhl z téže nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek daňový rezident České republiky.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení daňový nerezident uvede:

- a) jméno, bydliště nebo sídlo daňového nerezidenta, umístění předmětné stálé provozovny a daňové identifikační číslo včetně zahraničního, pokud bylo přiděleno,
- b) popis organizační struktury, jejíž je daňový nerezident součástí, a popis všech jeho stálých provozoven, a to i mimo území České republiky,
- c) popis obchodních činností daňového nerezidenta,
- d) popis obchodních činností daňového nerezidenta vykonávaných prostřednictvím předmětné stálé provozovny a transakcí mezi touto stálou provozovnou a ostatními částmi daňového nerezidenta a předpokládané další příjmy daňového nerezidenta plynoucí ze zdrojů na území České republiky, které nejsou dosahovány prostřednictvím předmětné stálé provozovny,
- e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení vztahovat,
- f) popis a dokumentace způsobu, jakým byly přiřazeny předmětné stálé provozovně příjmy a výdaje; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo, včetně odůvodnění,
- g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.“.“.

Následující body se přečísľují.

2. V části první se na konci článku II doplňuje nový bod, který zní:

„XX. Žádost o závazné posouzení podle § 38nd zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nelze podat před 1. lednem 2018.“.

STANOVISKO MF k bodu C: SOUHLAS

Hlasování:

O pozměňovacích návrzích pod bodem C je nutné hlasovat dohromady, neboť tvoří nedílný celek.

D. Pozměňovací návrh poslance Ing. Ladislava Šincla 03

- umožnění opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení při schválení reorganizace (ČÁST TŘETÍ – změna zákona o dani z přidané hodnoty)

V §44 odstavec 1, písmeno a) se slova „a insolvenční soud rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka“ nahrazují slovy „a insolvenční soud rozhodl o způsobu řešení úpadku dlužníka“.

STANOVISKO MF k bodu D: NESOUHLAS

Odůvodnění:

Historicky se při přijetí § 44 zákona o dani z přidané hodnoty jednalo o protikrizové opatření s cílem pomoci podnikům, jejichž cash-flow snižují nedobytné pohledávky za podniky v platební neschopnosti. Podstatou bylo zlepšit postavení věřitele, a to v souvislosti s dopady světové finanční krize, která zasáhla v letech 2008 a 2009 Evropskou unii. V této době stále více přibývalo podniků, které se nacházely v konkursním řízení, a tudíž nebyly schopny dostát svým dluhům vůči věřitelům (dodavatelům). Vzniklé pohledávky za odběrateli (dlužníky) řada dodavatelů (věřitelů) nebyla schopna vymoci v plné výši. Tento fakt se negativně projevil v ekonomické situaci dosud „životaschopných“ podniků.

V tuzemsku se hledal a následně aplikoval model, kde lze předpokládat, že k úhradě pohledávky v zásadě již nedojde, proto byla přijata podmínka možnosti provedení opravy, když se dlužník nachází v insolvenčním řízení a soud rozhodl o prohlášení konkursu.

Na základě mnoha jednání, která probíhala se zástupci Hospodářské Komory ČR, týkajících se návrhu na změnu zákona o dani z přidané hodnoty ve věci možnosti opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení, bylo rozhodnuto, že návrh upravoval pouze problematiku konkursního řízení. Z textu zákona o dani z přidané hodnoty účinného do konce roku 2012 toto ale explicitně nevyplývalo (od 1. dubna 2011 do konce roku 2012 byla oprava podmíněna existencí rozhodnutí o způsobu řešení úpadku), proto po novele účinné k 1. lednu 2013, když došlo k úpravě dotčeného ustanovení, zákon opravu výše daně připouští už pouze v případech, kdy bylo rozhodnuto o prohlášení konkursu na majetek dlužníka.

Reorganizací se rozumí postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovu podniku podle soudem schváleného reorganizačního plánu (§ 316 odst. 1 insolvenčního zákona). Reorganizační plán vždy výslovně určuje, jaké pohledávky jakých věřitelů jsou řešeny a jaké uspokojení se přiznává věřitelům zařazeným v jednotlivých věřitelských skupinách. V této souvislosti § 356 insolvenčního zákona stanoví, že účinností tohoto reorganizačního plánu zanikají práva všech věřitelů vůči dlužníkovi a tato práva věřitelů, tj. původní pohledávky, jsou nahrazeny právy novými, stanovenými v reorganizačním plánu, tj. novými pohledávkami např. v odlišné výši (pokud sám reorganizační plán nestanoví jinak, což v praxi není příliš časté).

V návaznosti na rozhodnutí soudu o povolení reorganizace a ukončení přezkumného jednání ohledně přihlášených pohledávek je obecně možné vystavit a dlužníkovi doručit daňový doklad podle § 46 zákona o dani z přidané hodnoty. Dojde tím na straně věřitele ke splnění podmínek pro provedení opravy výše daně.

*Provedení opravy výše daně je pak možné pouze do okamžiku účinnosti schváleného reorganizačního plánu. Jak je uvedeno výše, účinností reorganizačního plánu pohledávka věřitele zaniká – je nahrazena jinou. **Uplatnění opravy výše daně je tedy po tomto okamžiku***

vyloučeno. V této souvislosti je nutno poukázat na dopad uplatnění § 44 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty v řešené situaci. Jak je uvedeno, § 356 insolvenčního zákona stanoví, že účinností reorganizačního plánu pohledávka věřitele, ke které věřitel uplatnil opravu výše daně, zanikla. Uspokojení poskytované věřiteli dlužníkem se pak poskytuje na pohledávku věřitele nově vzniklou podle reorganizačního plánu. Přitom uspokojení věřitelem přihlášené pohledávky jinak než dle reorganizačního plánu je vyloučeno. Výkladem tak lze dospět k závěru, že ustanovení § 44 odst. 6 zákona o dani z přidané hodnoty se v případě reorganizace vůbec nepoužije, tj. věřiteli nikdy nevznikne povinnost opravenou daň následně přiznat a zaplatit, ať je jeho faktické uspokojení v reorganizaci jakékoliv.

Tímto postupem by tedy v důsledku aplikace ustanovení § 44 zákona o dani z přidané hodnoty právo státu obdržet od věřitele zpět opravenou daň v návaznosti na postup uspokojování pohledávky věřitele bylo vyloučeno.

Předpoklady stanovené § 44 zákona o dani z přidané hodnoty, stejně jako důsledky uspokojování pohledávek z výtěžku v insolvenčním řízení, jsou plně uplatnitelné na konkursní řízení, tj. při splnění podmínek § 44 zákona o dani z přidané hodnoty jsou věřitelé dlužníků, jejichž úpadek je rozhodnutím soudu řešen formou konkursu, obecně oprávněni provést opravu výše daně na výstupu a dlužníci o stejnou částku snížit svoji daň na vstupu.

Podmínku stanovenou v § 44 zákona o dani z přidané hodnoty pro provedení opravy daně nelze vykládat jen jako časovou (tj. jeden z momentů, jejichž dosažením může možnost opravit daň vzniknout), ale i jako kvalitativní, když pouze při rozhodnutí o způsobu řešení úpadku formou konkursu lze režim § 44 zákona o dani z přidané hodnoty v jeho logických důsledcích uplatnit.

Z legislativně-technického pohledu vykazuje pozměňovací návrh určité nedostatky, které snižují jeho srozumitelnost. V pozměňovacím návrhu není uvedeno, k jaké části návrhu zákona se navrhaná změna vztahuje. Vhodné je také uvedení, za který novelizační bod se má tato změna učinit.

E. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 06

- snížení limitu hodnoty nakoupeného zboží, při kterém vznikne zahraniční fyzické osobě nárok na vracení daně při vývozu zboží (ČÁST TŘETÍ – změna zákona o dani z přidané hodnoty)

§ 84

Vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

Bod 2 písmeno b)

b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 1500 Kč,

STANOVISKO MF k bodu E: NESOUHLAS

Odůvodnění:

Ministerstvo financí se návrhem na snížení limitu pro vracení daně turistům zabývalo již při přípravě této novely zákona o dani z přidané hodnoty, kde opačně ze strany finanční správy existoval racionálně zdůvodněný požadavek na zvýšení předmětného limitu na 4 000 Kč a více. Ministerstvo financí při posuzování protichůdných požadavků soukromé a veřejné sféry vzalo také

v úvahu, že v dané oblasti byly nejen v České republice, ale také v ostatních členských státech Evropské unie zaznamenány různé formy podvodů na dani z přidané hodnoty, např. použití falešných razítek celního orgánu potvrzující výstup (vývoz) zboží z území Evropské unie, stejně tak falzifikátů potvrzených dokladů o prodeji zboží, fiktivních vývozů (kdy k prodeji skutečně došlo, ale zboží nebylo vyvezeno), falešných dokladů totožnosti (umožňující žádat o vrácení daně). V souvislosti s možným nárůstem žádostí o vrácení daně z přidané hodnoty (při případném snížení výše limitu v Kč) lze počítat s vyšším počtem dokladů, se kterým se zvyšuje i riziko podvodů, neboť pokud bude celní správa při potvrzování vývozů prověřovat a potvrzovat zvýšené množství dokladů i na nižší částky, bude jí zvýšená administrativa ubírat personální kapacity, které by mohly být využity na kontroly vývozů apod.

K argumentu, že snížení limitu pro vrácení daně z přidané hodnoty turistům by přineslo řadu nových příležitostí turistickému ruchu v České republice, malým a středním podnikům a živnostníkům, jejichž výrobky dnes hodnoty 2 000 Kč nedosahují a oni o této možnosti ani nevědí, uvádíme, že aby tento cíl byl naplněn, musí se jednat o zboží atraktivní pro zahraniční turisty. Ze statistik vyplývá, že nákupy se soustřeďují především na módní zboží známých značek, šperky, sklo a další výrobky spíše luxusního charakteru. To, že podnikatelé o možnosti vrácení daně nevědí, nelze brát jako argument, navíc toto pravděpodobně svědčí o nedostatečné propagaci sdruženími a asociacemi podnikatelů. Současně je také nutno uvést, že předmětný limit 2 000 Kč (což je celková cena zboží včetně daně z přidané hodnoty) se vztahuje k jednomu nákupu u jednoho plátce, přičemž je jedno, kolik kusů zboží je v tomto nákupu obsaženo, tedy argument, že (jedno) zboží mimo hlavní turistické regiony nedosahuje předmětného limitu, je tak lichý.

Limit 2 000 Kč, který je v zákoně o dani z přidané hodnoty již více než 12 let v této fixní výši, nereflexuje vývoj domácí cenové hladiny. Skutečnost, že se původní výše limitu pro vrácení daně vyjádřená v eurech zvýšila, nastala vlivem změny kurzu české koruny, jehož výši ovlivňuje řada faktorů. Z žádného právního předpisu však nevyplývá povinnost udržovat výši částky pro vrácení daně ve stejné nominální hodnotě vyjádřené v eurech k datu vstupu České republiky do Evropské unie, případně k jinému datu. S výjimkou zmiňovaného Německa je ve všech okolních státech limit v eurovém vyjádření přibližně stejný nebo vyšší než v České republice.

Ministerstvo financí má výhradu k obecnému tvrzení, že snížení limitu o 500 Kč (tj. o cca 18 EUR), a tedy vidina dodatečného potenciálního vrácení daně z přidané hodnoty ve výši 87 Kč, je způsobilé ovlivnit rozhodování občanů ze třetích zemí o tom, zda naši zemi navštíví či nikoliv.

Snížení limitu o 500 Kč se negativně projeví poklesem inkasa do veřejných rozpočtů minimálně o cca 250 mil. Kč. Dopad byl vypočítán staticky, nezohledňuje růst nákupů zboží zahraničními osobami, proto je možné, že negativní rozpočtový dopad bude vyšší.

Z legislativně-technického pohledu vykazuje pozměňovací návrh určité nedostatky, které snižují jeho srozumitelnost. V pozměňovacím návrhu není uvedeno, k jaké části návrhu zákona se navrhaná změna vztahuje. Až z odůvodnění pozměňovacího návrhu je patrné, že se má změna promítnout do části vztahující se k zákonu o dani z přidané hodnoty. Vhodné je také uvést, za který novelizační bod se má tato změna učinit.

Hlasování:

V případě, že by byl schválen pozměňovací návrh pod bodem E, byl by pozměňovací návrh pod bodem F nehlasovatelný, neboť jde o obsahově totožné pozměňovací návrhy.

F. Pozměňovací návrh poslance Ing. Ladislava Šincla 02

- snížení limitu hodnoty nakoupeného zboží, při kterém vznikne zahraniční fyzické osobě nárok na vrácení daně při vývozu zboží (ČÁST TŘETÍ – změna zákona o dani z přidané hodnoty)

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, se v části třetí (změna zákona o dani z přidané hodnoty) doplňuje, že se přidává nový bod:

- v § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., zákona o dani z přidané hodnoty ve znění pozdějších předpisů, se číslo „2 000“ nahrazuje číslem „1 500“.

STANOVISKO MF k bodu F: NESOUHLAS

Odůvodnění:

Ministerstvo financí se návrhem na snížení limitu pro vrácení daně turistům zabývalo již při přípravě této novely zákona o dani z přidané hodnoty, kde opačně ze strany finanční správy existoval racionálně zdůvodněný požadavek na zvýšení předmětného limitu na 4 000 Kč a více. Ministerstvo financí při posuzování protichůdných požadavků soukromé a veřejné sféry vzalo také v úvahu, že v dané oblasti byly nejen v České republice, ale také v ostatních členských státech Evropské unie zaznamenány různé formy podvodů na dani z přidané hodnoty, např. použití falešných razítek celního orgánu potvrzující výstup (vývoz) zboží z území Evropské unie, stejně tak falzifikátů potvrzených dokladů o prodeji zboží, fiktivních vývozů (kdy k prodeji skutečně došlo, ale zboží nebylo vyvezeno), falešných dokladů totožnosti (umožňující žádat o vrácení daně). V souvislosti s možným nárůstem žádostí o vrácení daně z přidané hodnoty (při případném snížení výše limitu v Kč) lze počítat s vyšším počtem dokladů, se kterým se zvyšuje i riziko podvodů, neboť pokud bude celní správa při potvrzování vývozů prověřovat a potvrzovat zvýšené množství dokladů i na nižší částky, bude jí zvýšená administrativa ubírat personální kapacity, které by mohly být využity na kontroly vývozů apod.

K argumentu, že snížení limitu pro vrácení daně z přidané hodnoty turistům by přineslo řadu nových příležitostí turistickému ruchu v České republice, malým a středním podnikům a živnostníkům, jejichž výrobky dnes hodnoty 2 000 Kč nedosahují a oni o této možnosti ani nevědí, uvádíme, že aby tento cíl byl naplněn, musí se jednat o zboží atraktivní pro zahraniční turisty. Ze statistik vyplývá, že nákupy se soustřeďují především na módní zboží známých značek, šperky, sklo a další výrobky spíše luxusního charakteru. To, že podnikatelé o možnosti vrácení daně nevědí, nelze brát jako argument, navíc toto pravděpodobně svědčí o nedostatečné propagaci sdruženími a asociacemi podnikatelů. Současně je také nutno uvést, že předmětný limit 2 000 Kč (což je celková cena zboží včetně daně z přidané hodnoty) se vztahuje k jednomu nákupu u jednoho plátce, přičemž je jedno, kolik kusů zboží je v tomto nákupu obsaženo, tedy argument, že (jedno) zboží mimo hlavní turistické regiony nedosahuje předmětného limitu, je tak lichý.

Limit 2 000 Kč, který je v zákoně o dani z přidané hodnoty již více než 12 let v této fixní výši, nereflextuje vývoj domácí cenové hladiny. Skutečnost, že se původní výše limitu pro vrácení daně vyjádřená v eurech zvýšila, nastala vlivem změny kurzu české koruny, jehož výši ovlivňuje řada faktorů. Z žádného právního předpisu však nevyplývá povinnost udržovat výši částky pro vrácení daně ve stejné nominální hodnotě vyjádřené v eurech k datu vstupu České republiky do Evropské unie, případně k jinému datu. S výjimkou zmiňovaného Německa je ve všech okolních státech limit v eurovém vyjádření přibližně stejný nebo vyšší než v České republice.

Ministerstvo financí má výhradu k obecnému tvrzení, že snížení limitu o 500 Kč (tj. o cca 18 EUR), a tedy vidina dodatečného potenciálního vrácení daně z přidané hodnoty ve výši 87 Kč, je způsobilé ovlivnit rozhodování občanů ze třetích zemí o tom, zda naši zemi navštíví či nikoliv.

Snížení limitu o 500 Kč se negativně projeví poklesem inkasa do veřejných rozpočtů minimálně o cca 250 mil. Kč. Dopad byl vypočítán staticky, nezohledňuje růst nákupů zboží zahraničními osobami, proto je možné, že negativní rozpočtový dopad bude vyšší.

Z legislativně-technického pohledu vykazuje pozměňovací návrh určité nedostatky, které snižují jeho srozumitelnost. V pozměňovacím návrhu není uvedeno, za který novelizační bod se má tato změna učinit.

Hlasování:

V případě, že by byl schválen pozměňovací návrh pod bodem F, byl by pozměňovací návrh pod bodem E nehlasovatelný, neboť jde o obsahově totožné pozměňovací návrhy.

G. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 04

- daňový řád (ČÁST ŠESTÁ – změna daňového řádu) a jiné legislativně technické úpravy

1. V části první čl. I bodech 7 a 8 se text „r)“ nahrazuje textem „s)“.
2. V části první čl. I bodě 9 se text „u)“ nahrazuje textem „v)“.
3. V části první čl. I bodě 10 se text „v)“ nahrazuje textem „w)“.
4. V části první čl. I bodech 11 a 12 se text „w)“ nahrazuje textem „x)“.
5. V části první čl. I bodě 13 se text „x)“ nahrazuje textem „y)“.
6. V části první čl. I se za bod 69 vkládá nový bod, který zní:
„XX. V § 23 odst. 3 písm. a) bodě 13 a písm. b) bodě 6 se slova „která ovlivňuje výsledek hospodaření a“ zrušují a na konci textu bodu se doplňují slova „, pokud tato změna účetní metody následně ovlivňuje příjmy a výdaje vstupující do základu daně“.“.
Následující body se přečíslovají.
7. V části první čl. I dosavadní bod 180 zní:
„180. V § 38k odst. 8 se slovo „písemně“ nahrazuje slovem „prokazatelně“ a na konec věty první se doplňují slova „nebo v němž bylo o změně rozhodnuto“.“.
8. V části první čl. I se za dosavadní bod 194 vkládá nový bod, který zní:
„XX. V § 38zb se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.“.
Následující body se přečíslovají.

9. V části první čl. II bodě 2 se text „r)“ nahrazuje textem „s)“.

10. V části třetí čl. V se za bod 103 vkládá nový bod, který zní:

„XX. V § 101a odst. 3 úvodní části ustanovení a odst. 4 se za slovo „zprávou“ vkládají slova „s využitím dálkového přístupu“.

Následující body se přečísľují.

11. V části třetí čl. V dosavadním bodě 113 § 106a se na konci odstavce 5 doplňuje věta: „Dojde-li k zániku členství člena skupiny, která je nespolehlivým plátcem, stává se tento člen nespolehlivým plátcem dnem následujícím po dni, kdy zaniklo jeho členství ve skupině.“.

12. V části šesté čl. X se před bod 1 vkládají nové body, které znějí:

„XX. V § 33 odst. 3 se slova „stanovená dobou kratší než jeden den“ nahrazují slovy „určená v kratších časových jednotkách, než jsou dny“,

YY. V § 33 odst. 4 se slova „kratší než jeden den“ nahrazují slovy „určenou v kratších časových jednotkách, než jsou dny“.

ZZ. V § 35 odst. 1 se slova „dobou kratší než jeden den“ nahrazují slovy „v kratších časových jednotkách, než jsou dny“.

Následující body se přečísľují.

13. V části šesté čl. X se za dosavadní bod 2 vkládá nový bod, který zní:

„XX. V § 56 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) jiné technické prostředky, jimiž lze učinit podání, které je nutné potvrdit za podmínek podle § 71 odst. 3, a jaká podání lze učinit tímto způsobem“,

Následující body se přečísľují.

14. V části šesté čl. X se za dosavadní bod 3 vkládají nové body, které znějí:

„XX. V § 71 odst. 3 se slova „nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout“, a slova „nebo opakováno“ zrušují.

YY. V § 72 odst. 3 a 4 se za slovo „zprávou“ vkládají slova „s využitím dálkového přístupu“.

Následující body se přečísľují.

15. V části šesté čl. X se za dosavadní bod 16 vkládají nové body, které znějí:

„XX. V § 251 odst. 3 se slova „v rámci dodatečného platebního výměru“ nahrazují slovy „platebním výměrem“ a věta druhá se nahrazuje větou „Penále je splatné do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, nejdříve však ke stejnému dni jako stanovená daň, ze které se toto penále vypočte“.

YY. V § 254 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Tento úrok nevzniká v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy.“.

Následující body se přečíslovají.

16. V části šesté čl. X se za dosavadní bod 20 vkládá nový bod, který zní:

„XX. V § 259a odst. 3 se slovo „dodatečného“ zrušuje.“.

Následující body se přečíslovají.

STANOVISKO MF k bodu G: SOUHLAS

Hlasování:

O pozměňovacích návrzích pod bodem G je možné hlasovat dohromady, nebo je možné hlasovat po dvou skupinách novelizačních bodů takto:

1) body 8, 10 a 12 až 16 – změny daňového řádu a s tím související změny v zákoně o daních z příjmů a zákoně o dani z přidané hodnoty; tyto změny je nutné hlasovat dohromady, neboť tvoří nedílný celek,

2) body 1 až 7, 9 a 11 – legislativně technické změny zákona o daních z příjmů a zákona o dani z přidané hodnoty.

H. Pozměňovací návrh poslance Ing. Ladislava Šincla 01

- vyloučení nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru z evidence tržeb

Navrhované změny zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb:

§ 12 odst. (2), písmeno (j) zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb v platném znění, se mění tak, že tečka na konci písmene se nahrazuje čárkou a přidává se nové písmeno (k) „nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru.“

STANOVISKO MF k bodu H: NESOUHLAS

Odůvodnění:

Ministerstvo financí považuje za nutné v první řadě upozornit na skutečnost, že pozměňovacím návrhem je zamýšleno měnit zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, avšak tento zákon nepatří mezi zákony, jejichž změna je ve sněmovním tisku č. 873 navrhována. Pozměňovací návrh je tedy předkládán k návrhu zákona, se kterým nikterak nesouvisí, a představuje tak tzv. přílepek neboli divokého jezdce, který je, jak konstatoval Ústavní soud například ve svém rozhodnutí pod sp. zn. Pl. ÚS 77/06, protiústavní. Předložený pozměňovací návrh je tedy pozměňovacím návrhem ve formálním smyslu, ale nesplňuje materiální požadavky na pozměňovací návrh, protože jeho obsahem není změna právní úpravy obsažené v návrhu, ke kterému je předkládán. Předložený pozměňovací návrh by měl být předložen jako samostatný návrh zákona, aby mohl být v plném rozsahu posouzen všemi účastníky legislativního procesu. V souvislosti s tím je třeba uvést, že subjektům uvedeným v pozměňovacím návrhu vznikne povinnost evidovat tržby až 1. března 2018 a je tedy dostatek času předložit tento návrh jako řádný návrh zákona.

Obsahem pozměňovacího návrhu je stanovení výjimky z povinnosti evidovat tržby

pro nebankovní poskytovatele spotřebního úvěru. Návrh je odůvodněn tím, že poskytovatelé spotřebitelského úvěru musí ke své činnosti získat licenci, a proto by měli být postavení naroveň bankám, investičním společnostem a penzijním fondům, pro které zákon o evidenci tržeb výjimku stanoví. Taková úvaha je však poněkud zjednodušená, protože subjekty uvedené návrhovatelem nejsou jediné, které působí na regulovaném trhu. Při tvorbě zákona o evidenci tržeb posoudil zákonodárce u každého ze subjektů působících na regulovaném trhu povahu jeho činnosti a rozhodoval individuálně, pro který z nich stanovit výjimku a pro který nikoli. V současné době tedy existuje skupina subjektů, jejichž tržby jsou z evidence vyloučeny, a skupina, která tržby evidovat musí. Do první skupiny patří nejprísněji regulované subjekty, například zmiňované banky a pojišťovny, do druhé skupiny potom například investiční a pojišťovací zprostředkovatelé nebo platební instituce.

Nadto doplnění výjimky pouze pro nebankovní poskytovatele spotřebního úvěru by bylo značně nesystémové vzhledem k subjektům v obdobném postavení. V tomto má tedy mimo dva výše uvedené aspekty pozměňovací návrh taktéž výrazný nedostatek.

Konečně kromě výše uvedeného je návrh formulován tak, že by byli vyjmuti tito poskytovatelé z celé své činnosti (nikoliv jen z poskytování úvěrů). To by znamenalo, že by v praxi při souběhu činnosti byly vyjmuty i činnosti, které ostatní mají povinnost evidovat. Často např. poplatníci tímto poskytováním úvěrů doplňují svou hlavní aktivitu (např. prodejci aut, domácích spotřebičů apod.). Návrh v současném znění by pak vyjmul tržby ze všech činností těchto osob.

I. Pozměňovací návrh poslance Ing. Romana Kubíčka, Ph.D. 05

- změna účinnosti zákona z 1. ledna 2017 na 1. dubna 2017

1. V části první čl. II bodech 2, 3 a 6 se číslo „2016“ nahrazuje číslem „2017“.
2. V části první se na konci článku II doplňují nové body, které znějí:
„XX. Ustanovení § 8 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již pro zdaňovací období roku 2017.
XX. Ustanovení § 19 odst. 1 písm. zi) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
XX. Ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již pro zdaňovací období započaté v roce 2017.
XX. Ustanovení § 23 odst. 3 písm. c) bod 9 a § 29 odst. 1 věta šestá závěrečné části ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí již pro zdaňovací období započaté v roce 2017.
XX. Ustanovení § 24 odst. 2 písm. zr) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již pro zdaňovací období započaté v roce 2017.
XX. Ustanovení § 35c odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije již pro zdaňovací období roku 2017. Při zúčtování mzdy a výpočtu zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za kalendářní měsíce roku 2017 přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije ustanovení § 35c odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této části.

XX. Ustanovení § 38l odst. 1 písm. h) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

3. V části třetí čl. VI bodě 2 se slova „po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“ nahrazují slovy „do 31. prosince 2018“.

4. V části čtvrté v nadpisu čl. VIII slovo „**Přechodné**“ nahradit slovem „**Přechodná**“.

5. V části čtvrté se na konci článku VIII doplňují nové body, které znějí:

„XX. Pro poplatkové povinnosti u místních poplatků, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé do konce roku 2017 a za poplatkové období roku 2017 se použijí § 11 odst. 4, § 14 odst. 2 a § 14a odst. 4 zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

XX. Pro poplatkové povinnosti u místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů za poplatkové období roku 2017 se použije § 10b odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

6. V části osmé čl. XIV zní:

„Čl. XIV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2017.“.

STANOVISKO MF k bodu I: SOUHLAS

Hlasování:

O pozměňovacích návrzích pod bodem I je nutné hlasovat dohromady, neboť tvoří nedílný celek.
